

Arrest

nr. 249 478 van 22 februari 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 13 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoekster in de zaak nr. X (hierna: verzoekster) en verzoeker in de zaak nr. X (hierna: verzoeker), die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 7 september 2019 België binnen met een paspoort en verzoeken op 11 september 2019 om internationale bescherming. Op 20 april 2020 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 22 april 2020 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in Huizucar in La Libertad waar u met uw beide ouders en uw broer woonde. U studeerde automechanica in Santa Tecla en studeerde af in 2010. Vanaf 2011 werkte u bij het bedrijf A. (...) als vliegtuigmechaniker. Sinds september 2016 heeft u een relatie met N. E. C. G. (...). In 2017 verhuisde zij van bij haar ouders in Santa Tecla naar uw ouderlijke huis in Huizucar. Op 26 juli 2019 stopte u met uw werk bij A. (...). Vanaf dat moment startte u als kippenverkoper samen met uw schoonmoeder in de slagerij op de markt van Santa Tecla. Uw partner hielp ook mee in deze slagerij tijdens de weekends.

Op zondag 25 augustus 2019 reden uw partner en u met de wagen van jullie werk in de slagerij naar jullie huis in Huizucar. Onderweg remde u af voor een verkeersdrempel in het kanton Ojo De Agua en sprongen er vier individuen voor uw wagen. Deze vier individuen – vermoedelijk van de bende 18 – richtten hun wapens op jullie en maanden jullie aan de autoramen naar beneden te doen. De wapens werden op jullie hoofd gericht en jullie werden gedwongen om 100 dollar, dewelke u op zak had, af te geven. Zij zeiden dat ze jullie wilden vermoorden, waarop u hen vroeg rustig te blijven omdat jullie al gegeven hadden wat ze vroegen. Op dat moment herkenden de individuen jullie en noemden ze jullie namen. Zij haalden aan dat ze wisten waar jullie woonden en werkten, wie jullie familie is en op welk uur jullie gewoonlijk wegreden met de wagen. Ze vroegen vervolgens om renta van 200 dollar zonder te zeggen waar, wanneer of hoe vaak jullie deze zouden moeten betalen. Jullie mochten de politie niet contacteren over wat er gebeurd was. Anders zouden ze jullie weten te vinden en zouden ze jullie vermoorden. Vervolgens lieten ze jullie vertrekken.

Op 26 augustus gingen zowel u als uw vriendin een laatste keer werken en maakten jullie de beslissing om te vluchten uit Huizucar. U diende die avond nog klacht in bij de politie terwijl uw vriendin thuis jullie koffers inpakte. De politie raadde u aan het land te verlaten als u daar de financiële mogelijkheid toe had.

Op dinsdag 27 augustus 2019 vertrokken jullie naar uw schoonmoeder in Santa Tecla waar jullie ondergedoken leefden tot jullie vertrek naar België.

Op 6 september 2019 verlieten uw partner en u El Salvador met het vliegtuig en kwamen jullie via Spanje op 7 september 2019 in België aan.

U vreest bij terugkeer door de MS 13 vermoord te worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 17 september 2018, een identiteitskaart op uw naam dd. 23 augustus 2014, een rijbewijs op uw naam dd. 20 augustus 2018, een klacht bij de politie dd. 26 augustus 2019 en vijf krantenartikelen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele

activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet politiek actief bent, dat u nooit lid bent geweest van een bende en dat u nooit werd gearresteerd of veroordeeld (CGVS, p. 7). U heeft naast de problemen van een éénmalige afpersing en bedreiging door bendeleden, geen andere problemen gekend in El Salvador (CGVS, p. 11). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde bedreiging en afpersing door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u slechts één maal afgeperst en bedreigd werd (CGVS, p. 9, 10 & 11) waarna uw partner en u onmiddellijk besloten om te vluchten.

Bovendien zijn er enkele elementen die de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen.

Zo moet worden opgemerkt dat uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 4 maart 2020 niet verenigbaar zijn met de inhoud van de door u neergelegde klacht bij de politie dd. 26 augustus 2019 (document 4).

Meer bepaald stelt u op het CGVS dat de bendeleden op 25 augustus 2019 geen datum, uur of plaats vermeld hebben waar u de 200 dollar gevraagde renta zou moeten afgeven (CGVS, p. 10 & 13). Tevens verklaart u dat ze niet hebben verteld hoe vaak u 200 dollar aan hen zou moeten betalen (CGVS, p. 18). In de betreffende klacht daarentegen wordt vermeld dat u de 200 dollar zou moeten afgeven op dezelfde plaats en op hetzelfde uur doch dat ze noch de dag noch de datum hebben gespecificeerd (document 4). Dit is niet verenigbaar met uw verklaring op het CGVS dat ze u geen plaats of uur hebben gegeven waarop u het bedrag aan hen zou moeten overhandigen. Geconfronteerd met deze inhoud van de door u neergelegde klacht, antwoordt u dat er in de aangifte genoteerd staat dat de bendeleden het geld eisten, maar ook dat ze niet zeiden waar of wanneer dat geld moest worden overhandigd (CGVS, p. 20). Echter, hiermee heeft u geen afdoende verklaring gegeven voor het feit dat er in de klacht wel degelijk wordt vermeld dat u het geld zou moeten afgeven op dezelfde plaats en op hetzelfde uur.

Tevens wordt in de klacht vermeld dat de benedeleden zeiden dat ze jullie niet meer wilden terugzien in de sector. Echter, noch u noch uw partner hebben deze verklaring door de benedeleden aangehaald tijdens jullie persoonlijk onderhoud.

Aangezien het verklaard incident van 25 augustus 2019 waarbij uw partner en u door vier gewapende mannen bedreigd en bestolen werden een erg ingrijpende gebeurtenis betreft, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent steeds gelijklopende en consistente verklaringen over aflegt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ondermijnd.

Daarenboven is uw gedrag na het incident van 25 augustus 2019 niet verenigbaar met de ernst van uw verklaarde vrees. Meer bepaald vreest u om door de benedeleden, waar dan ook in El Salvador, te worden vermoord (CGVS, p. 18).

Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat het een opmerkelijke keuze is om op 27 augustus 2019 naar uw schoonmoeder in Santa Tecla te vluchten. Uw partner verklaart namelijk dat de vermeende benedeleden op de hoogte waren van de woonplaats van haar grootmoeder die bij haar moeder inwoont waardoor de benedeleden logischerwijze ook het adres van uw schoonmoeder kenden (CGVS partner 19/22855, p. 14). Het is bijgevolg erg riskant en opmerkelijk om te vluchten naar een plaats die de benedeleden kenden.

Ook de handelingen die uw partner en u nog stelden tijdens jullie verblijf bij uw schoonmoeder in Santa Tecla zijn niet verenigbaar met de ernst van de door u verklaarde vrees. Zo blijkt uit jullie verklaringen dat zowel uw partner als u toen nog naar buiten zijn gekomen. Meer bepaald stelt u dat u nog naar de supermarkt ging wanneer uw schoonmoeder tijdens het koken opmerkte dat er een ingrediënt ontbrak (CGVS, p. 16). Nochtans lag haar woning op de grens tussen het gebied van de door u gevreesde bende 18 en het gebied van de MS 13 (CGVS 19/22855, p. 5). Ook ging u in die periode nog naar de bank ging om het geld van uw reis dat door de neef van uw partner werd voorgeschieden, over te schrijven op de rekening van die neef (CGVS, p. 19). Wat uw partner N. (...) betreft, moet worden opgemerkt dat ze op 27 augustus 2019 nog naar buiten is gegaan om haar nieuwe identiteitskaart te gaan ophalen (CGVS 19/22855, p. 19). Aangezien N. (...) reeds haar internationaal paspoort in handen had en ze wist dat ze geen identiteitskaart nodig had om naar België te reizen (CGVS 19/22855, p. 16), moet worden opgemerkt dat het zich buitenshuis begeven om haar identiteitskaart op te halen een onnodig risico is en niet strookt met de ernst van jullie verklaarde vrees. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat jullie verklaringen over het ophalen van haar identiteitskaart tegenstrijdig met elkaar zijn. N. (...) verklaart namelijk dat ze haar identiteitskaart met u ging ophalen (CGVS 19/22855, p. 19) terwijl u verklaart dat zij haar identiteitskaart met haar vader ging ophalen (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met de verklaring van uw vriendin hieromtrent stelt u dat u het zich allemaal niet goed kunt herinneren omdat u op dat moment zoveel dingen moest doen en dat het mogelijk is dat u haar naar daar hebt gebracht, dat zij met haar vader naar het betreffende kantoor is gegaan en dat u haar terug bent gaan ophalen (CGVS, p. 20). Deze verklaringen voor de vastgestelde tegenstrijdigheid worden niet aanvaard. Immers, gezien de ernst van de door u verklaarde vrees – u vreest namelijk te worden vermoord waardoor u was ondergedoken bij uw schoonmoeder – kan er redelijkerwijze van u worden verwacht dat u zich nog herinnert of u al dan niet het huis van uw schoonmoeder heeft verlaten om samen met uw vriendin haar identiteitskaart te gaan ophalen. Dit betreft, gezien de door u geschetste omstandigheden, namelijk een stressvolle gebeurtenis. De vaststelling dat u zich dit niet goed meer herinnert – nadat u geconfronteerd wordt met jullie tegenstrijdige verklaringen hieromtrent – doet vermoeden dat het ophalen van de nieuwe identiteitskaart van N. (...) een triviale gebeurtenis betrof, hetgeen de ernst van de door u verklaarde vrees verder ondermijnt.

Uit uw verklaringen voor het CGVS vallen verder geen concrete aanwijzingen af te leiden die er op zouden wijzen dat u na het verlaten van uw ouderlijke woning ooit werd gezocht of dat u nu nog steeds zou worden gezocht door de benedeleden. Immers, zowel uw partner als u verklaren dat jullie, in de periode tussen jullie aankomst in Santa Tecla op 27 augustus 2019 en jullie vertrek naar België op 6 september 2019, geen problemen gekend hebben (CGVS, p. 17 ; CGVS 19/22855, p. 17). Dit is opmerkelijk aangezien de benedeleden op de hoogte waren van de woonplaats van uw schoonmoeder (CGVS, p. 13 ; CGVS 19/22855, p. 14). Ook bevestigen jullie beiden dat er geen benedeleden naar jullie kwamen zoeken of gingen informeren bij jullie familie na jullie vertrek naar België, noch bij familie in Huizucar noch bij familie in Santa Tecla en stellen jullie dat jullie families geen problemen hebben ondervonden omwille van jullie problemen na jullie vertrek naar België (CGVS, p. 15 & 17 ; CGVS 19/22855, p. 17 & 19). Ook dit is opmerkelijk aangezien uit jullie verklaringen naar voren komt dat de

benededen op de hoogte zijn van zowel de woonplaats van uw familie als van de woonplaats van uw schoonfamilie (CGVS, p. 12 & 13 + CGVS 19/22855, p. 13 & 14). Hieruit kan niet afgeleid worden dat er sprake is van een actuele vrees.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Het paspoort op uw naam dd. 17 september 2018, de identiteitskaart op uw naam dd. 23 augustus 2014 en het rijbewijs op uw naam bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit die niet in twijfel getrokken wordt. In verband met de vijf door u neergelegde krantenartikelen moet worden opgemerkt dat u stelt dat ze handelen over misdrijven gepleegd in Huizucar doch dat ze geen betrekking op uw persoonlijke problemen (CGVS, p. 8).

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw partner, N. E. C. G. (...), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 4 maart 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 12 maart 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de partner van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Huizucar in La Libertad waar u korte tijd woonde met uw ouders. Vervolgens verhuisde u met uw ouders naar Santa Tecla in La Libertad waar u woonde tot uw 23ste levensjaar. In september 2017 trok u in bij uw partner, J. A. P. R. (...), en zijn ouders in Huizucar. U studeerde licentiaat boekhoudkunde aan de Francisco Gavidia universiteit in San Salvador. U werkte sinds 21 juli 2014 in een boekhoudkantoor in San Salvador. In het weekend werkte u ook af en toe in de kippenkraam van uw partner op de markt van Santa Tecla.

Op zondag 25 augustus 2019 reden uw partner en u met de wagen van jullie werk op de markt naar jullie huis in Huizucar. Onderweg remde uw partner af voor een verkeersdrempel in het kanton Ojo De Agua en sprongen er vier individuen voor de wagen. Deze vier individuen richtten hun wapens op jullie en maanden jullie aan de autoramen naar beneden te doen. De wapens werden op jullie hoofd gericht en jullie werden gedwongen om 100 dollar, dewelke uw partner op zak had, af te geven. Zij zeiden dat ze jullie wilden vermoorden, waarop J. (...) hen vroeg rustig te blijven omdat jullie al gegeven hadden wat ze vroegen. Op dat moment herkenden de individuen jullie en noemden ze jullie namen. Zij haalden aan dat ze wisten waar jullie woonden en werkten, wie jullie familie is en op welk uur jullie gewoonlijk wegreden met de wagen. Ze vroegen vervolgens om renta van 200 dollar zonder te zeggen waar of wanneer jullie deze zouden moeten betalen. Jullie mochten de politie niet contacteren over wat er gebeurd was, anders zouden ze jullie weten te vinden en jullie vermoorden. Vervolgens lieten ze jullie vertrekken.

Op 26 augustus 2019 gingen zowel u als uw partner een laatste keer werken. Uw partner en u beslisten op 26 augustus 2019 om Huizucar te ontvluchten. Die avond diende uw partner klacht in bij de politie terwijl u thuis jullie koffers inpakte.

Op dinsdag 27 augustus 2019 vertrokken jullie naar uw moeder in Santa Tecla waar jullie ondergedoken leefden tot jullie vertrek naar België.

Op 6 september 2019 verlieten uw partner en u El Salvador met het vliegtuig en kwamen jullie via Spanje op 7 september in België aan. U vreest bij terugkeer vermoord te worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 06 juli 2019, een identiteitskaart op uw naam dd. 27 augustus 2019, de boarding cards van de vlucht van El Salvador naar België voor zowel u als uw partner en een overzicht van uw arbeidsprestaties dd. 26 augustus 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw partner J. A. P. R. (...). U verklaart zelf geen andere problemen te hebben gehad waardoor u besloten heeft El Salvador te verlaten (CGVS, p. 11). Aangezien in het kader van het verzoek van uw partner de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering

van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw partner luidt als volgt:

"(...)"

In verband met de problemen die uw familie 10 jaar geleden met een bende heeft gekend – met name werd uw vader toen van zijn vrijheid beroofd, sloot uw moeder haar zaak, leefden jullie drie maanden opgesloten in huis en vond er een poging om u te ontvoeren op school plaats (CGVS, p. 12), – dient te worden opgemerkt dat u dit zelf niet spontaan aanhaalt als een motief om El Salvador te verlaten (CGVS, p. 11). Bovendien blijkt dat deze problemen zijn geëindigd wanneer de ouders door de politie zijn opgepakt en dat u toen 13 à 14 jaar oud was (CGVS, p. 12).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Het paspoort op uw naam dd. 6 juli 2019 en de identiteitskaart op uw naam dd. 27 augustus 2019 bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit die niet in twijfel getrokken wordt. De neergelegde boarding cards op uw naam en op naam van uw partner bevestigen louter jullie reis naar België. Het neergelegde overzicht met uw arbeidsprestaties duidt enkel de termijn aan waarin u tewerkgesteld was. De werkgever wordt hierbij niet vermeld.

Ook u vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 4 maart 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 12 maart 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoekster, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 248 060, is de partner van verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 248 382. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn grotendeels gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens zijn verzoekende partijen van mening dat de bestreden beslissingen het zorgvuldigheidsbeginsel schenden.

Wat betreft de overweging in de bestreden beslissingen dat in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard is, zodat er geen band met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig is, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

“Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de afpersingen en bedreigingen door de leden die verzoekende partij heeft gedwongen om haar land te verlaten. Het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn.”

Waar in de bestreden beslissingen wordt gewezen op de onverenigbaarheid van de klacht die zij bij de politie neerlegden met hun verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), betogen verzoekende partijen als volgt:

“Verzoekende partij heeft zich op het gehoor vergist. Verwerende partij moet begrijpen dat zowel de afpersing op 25 augustus als het gehoor erg stresserende gebeurtenissen waren in haar leven. Verzoekende partij heeft op het gehoor op het CGVS aangegeven dat er geen datum werd gegeven. Het moment van de afpersing gebeurde alles heel snel en inderdaad, zij riepen verzoekende partij toe dat zij 200 dollar rente diende te betalen op het zelfde uur en dezelfde dag. Er werd geen nieuwe datum gegeven. Omdat er geen concrete dag was afgesproken, verklaarde verzoekende partij ook op het gehoor dat er niets concreets werd afgesproken. Verwerende partij focust zich werkelijk op pietluttigheden op het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken. Dit is niet redelijk..”

Waar in de bestreden beslissingen wordt gewezen op hun gedrag na het incident van 25 augustus 2019 en de onverenigbaarheid daarvan met de ernst van hun vrees, voeren verzoekende partijen het volgende aan:

“Verzoekende partij wist dat zij niet meer in haar eigen huis meer kon blijven. De enige plaats die enigszins iets veiliger was, was de woning van haar schoonmoeder. Zij hebben er ook een korte tijd ondergedoken geleefd in afwachting van hun vlucht uit El Salvador.”

En ook nog:

“Verzoekende partij en haar partner kwamen zeer sporadisch buiten en waren altijd uiterst voorzichtig. Wat het ophalen van de identiteitskaart van haar echtgenote betreft, is er duidelijk een misverstand ontstaan tijdens het gehoor. Verzoekende partij heeft haar partner en dienst vader gevoerd met de auto om de identiteitskaart op te halen. Haar echtgenote en haar vader zijn dan uitgestapt en om de identiteitskaart te gaan ophalen.”

Verzoekende partijen stellen verder dat het duidelijk is dat de adjunct-commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent en dat zij met de dood werden bedreigd en geen kant meer op konden. Zij stellen niet te begrijpen hoe de adjunct-commissaris-generaal kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor hun leven bij terugkeer naar El Salvador. Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt volgens hen hoe onredelijk en onvoorzichtig de adjunct-commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Zij menen wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad van mening zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen verzoekende partijen, dan menen zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merken op dat waar de adjunct-commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, zij toch meent dat zij niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeren de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en stellen niet te begrijpen hoe de adjunct-commissaris-

generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kunnen terugkeren zonder gevaar voor hun leven.

Het rapport waarop de adjunct-commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekende partijen bovendien achterhaald. Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2020 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel "*El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay*" uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel "*A Nation Held Hostage*" van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte."

Verzoekende partijen besluiten dat de adjunct-commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De stukken

3.2.1. Aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2.2. Op 28 januari 2021 legt verwerende partij in beide zaken overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus "*El Salvador. Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020 en de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van problemen van afpersing. Zij zouden op 25 augustus 2019 zijn tegengehouden door vier personen – vermoedelijk van de bende 18 – die voor hun wagen sprongen, hun wapens op hen richtten en hen dwongen 100 dollar af te geven. Toen verzoeker hen het geld gaf en hen vroeg om rustig te blijven, zouden de bendeleden verzoekende partijen herkend hebben en gezegd hebben dat ze wisten waar zij woonden en werkten, wie hun familie is en op welk uur zij gewoonlijk wegreden met de wagen. Vervolgens zouden zij gevraagd hebben om een *renta* van 200 dollar te betalen en hen verboden hebben de politie te contacteren over wat er gebeurd was, zo niet zouden ze hen weten te vinden en vermoorden. Daarop zouden ze verzoekende partijen hebben laten vertrekken. De volgende dag zouden verzoekende partijen een laatste keer zijn gaan werken en beslist hebben om te vluchten uit hun geboortestreek. Verzoeker zou 's avonds nog klacht hebben ingediend bij de politie, die hen aanraade het land te verlaten, en de dag daarop zouden verzoekende partijen vertrokken zijn naar de moeder van verzoekster, waar zij tot hun vertrek naar België op 6 september 2019 ondergedoken hebben geleefd.

Ter staving van hun verzoeken legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten, hun identiteitskaarten, een rijbewijs, een klacht bij de politie, vijf krantenartikelen, hun boarding card en een overzicht van de arbeidsprestaties van verzoekster neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoeker, stuk 5, map met 'documenten'; adm. doss. verzoekster, stuk 5, map met 'documenten').

In de bestreden beslissingen merkt de adjunct-commissaris-generaal terecht op dat de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet verenigbaar zijn met de door hem op 26 augustus 2019 neergelegde klacht bij de politie. Dit wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt nader toegelicht:

"Meer bepaald stelt u op het CGVS dat de bendeleden op 25 augustus 2019 geen datum, uur of plaats vermeld hebben waar u de 200 dollar gevraagde renta zou moeten afgeven (CGVS, p. 10 & 13). Tevens

verklaart u dat ze niet hebben verteld hoe vaak u 200 dollar aan hen zou moeten betalen (CGVS, p. 18). In de betreffende klacht daarentegen wordt vermeld dat u de 200 dollar zou moeten afgeven op dezelfde plaats en op hetzelfde uur doch dat ze noch de dag noch de datum hebben gespecificeerd (document 4). Dit is niet verenigbaar met uw verklaring op het CGVS dat ze u geen plaats of uur hebben gegeven waarop u het bedrag aan hen zou moeten overhandigen. Geconfronteerd met deze inhoud van de door u neergelegde klacht, antwoordt u dat er in de aangifte genoteerd staat dat de bendeleden het geld eisten, maar ook dat ze niet zeiden waar of wanneer dat geld moest worden overhandigd (CGVS, p. 20). Echter, hiermee heeft u geen afdoende verklaring gegeven voor het feit dat er in de klacht wel degelijk wordt vermeld dat u het geld zou moeten afgeven op dezelfde plaats en op hetzelfde uur. Tevens wordt in de klacht vermeld dat de bendeleden zeiden dat ze jullie niet meer wilden terugzien in de sector. Echter, noch u noch uw partner hebben deze verklaring door de bendeleden aangehaald tijdens jullie persoonlijk onderhoud.

Aangezien het verklaard incident van 25 augustus 2019 waarbij uw partner en u door vier gewapende mannen bedreigd en bestolen werden een erg ingrijpende gebeurtenis betreft, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent steeds gelijklopende en consistente verklaringen over aflegt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ondermijnd."

Verzoekende partijen beamen in hun verzoekschriften dat verzoeker zich "op het gehoor" vergist heeft en wijten dit aan de stress. Een zekere mate van stress is evenwel inherent aan elk interview, doch dit staat er niet aan in de weg dat van een kandidaat-vluchteling die verklaart omwille van problemen van afpersing te zullen worden vermoord kan worden verwacht dat hij coherente verklaringen aflegt over de afpersingsfeiten die hij verklaart te hebben ondergaan in zijn land van herkomst en die de reden van zijn vertrek uit zijn land van herkomst vormden. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich tot het minimaliseren van enkele van de voorgaande argumenten, zonder evenwel de tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen op het CGVS en de door hen voorgelegde klacht, die allen steun vinden in de administratieve dossiers, te ontcrachten.

Wat betreft de overige documenten die verzoeker in de loop van de administratieve procedure neerlegde, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker terecht als volgt gemotiveerd:

"Het paspoort op uw naam dd. 17 september 2018, de identiteitskaart op uw naam dd. 23 augustus 2014 en het rijbewijs op uw naam bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit die niet in twijfel getrokken wordt. In verband met de vijf door u neergelegde krantenartikelen moet worden opgemerkt dat u stelt dat ze handelen over misdrijven gepleegd in Huizucar doch dat ze geen betrekking op uw persoonlijke problemen (CGVS, p. 8)."

Wat betreft de documenten die verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde, wordt in de eerste bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd:

"Het paspoort op uw naam dd. 6 juli 2019 en de identiteitskaart op uw naam dd. 27 augustus 2019 bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit die niet in twijfel getrokken wordt. De neergelegde boarding cards op uw naam en op naam van uw partner bevestigen louter jullie reis naar België. Het neergelegde overzicht met uw arbeidsprestaties duidt enkel de termijn aan waarin u tewerkgesteld was. De werkgever wordt hierbij niet vermeld."

De Raad besluit dat verzoekende partijen een zekere inspanning hebben geleverd om hun verzoeken om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Uit de vaststelling dat de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet verenigbaar zijn met de door hem neergelegde klacht bij de politie van 26 augustus 2019 blijkt vooreerst al dat dit niet het geval is.

Daarbij komt dat het gedrag van verzoekende partijen na het incident van 25 augustus 2019 waarbij zij door vier gewapende mannen bedreigd en bestolen zouden zijn geweest niet meteen getuigt van een gegronde vrees om te worden vermoord. De bestreden beslissingen bevatten wat dit betreft in hoofde van verzoeker de volgende pertinente overwegingen:

"Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat het een opmerkelijke keuze is om op 27 augustus 2019 naar uw schoonmoeder in Santa Tecla te vluchten. Uw partner verklaart namelijk dat de vermeende bendeleden op de hoogte waren van de woonplaats van haar grootmoeder die bij haar moeder inwoont waardoor de bendeleden logischerwijze ook het adres van uw schoonmoeder kenden (CGVS partner

19/22855, p. 14). Het is bijgevolg erg riskant en opmerkelijk om te vluchten naar een plaats die de bendeleden kenden.

Ook de handelingen die uw partner en u nog stelden tijdens jullie verblijf bij uw schoonmoeder in Santa Tecla zijn niet verenigbaar met de ernst van de door u verklaarde vrees. Zo blijkt uit jullie verklaringen dat zowel uw partner als u toen nog naar buiten zijn gekomen. Meer bepaald stelt u dat u nog naar de supermarkt ging wanneer uw schoonmoeder tijdens het koken opmerkte dat er een ingrediënt ontbrak (CGVS, p. 16). Nochtans lag haar woning op de grens tussen het gebied van de door u gevreesde bende 18 en het gebied van de MS 13 (CGVS 19/22855, p. 5). Ook ging u in die periode nog naar de bank ging om het geld van uw reis dat door de neef van uw partner werd voorgeschieden, over te schrijven op de rekening van die neef (CGVS, p. 19). Wat uw partner N. (...) betreft, moet worden opgemerkt dat ze op 27 augustus 2019 nog naar buiten is gegaan om haar nieuwe identiteitskaart te gaan ophalen (CGVS 19/22855, p. 19). Aangezien N. (...) reeds haar internationaal paspoort in handen had en ze wist dat ze geen identiteitskaart nodig had om naar België te reizen (CGVS 19/22855, p. 16), moet worden opgemerkt dat het zich buitenshuis begeven om haar identiteitskaart op te halen een onnodig risico is en niet strookt met de ernst van jullie verklaarde vrees. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat jullie verklaringen over het ophalen van haar identiteitskaart tegenstrijdig met elkaar zijn. N. (...) verklaart namelijk dat ze haar identiteitskaart met u ging ophalen (CGVS 19/22855, p. 19) terwijl u verklaart dat zij haar identiteitskaart met haar vader ging ophalen (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met de verklaring van uw vriendin hieromtrent stelt u dat u het zich allemaal niet goed kunt herinneren omdat u op dat moment zoveel dingen moest doen en dat het mogelijk is dat u haar naar daar hebt gebracht, dat zij met haar vader naar het betreffende kantoor is gegaan en dat u haar terug bent gaan ophalen (CGVS, p. 20). Deze verklaringen voor de vastgestelde tegenstrijdigheid worden niet aanvaard. Immers, gezien de ernst van de door u verklaarde vrees – u vreest namelijk te worden vermoord waardoor u was ondergedoken bij uw schoonmoeder – kan er redelijkerwijze van u worden verwacht dat u zich nog herinnert of u al dan niet het huis van uw schoonmoeder heeft verlaten om samen met uw vriendin haar identiteitskaart te gaan ophalen. Dit betreft, gezien de door u geschetste omstandigheden, namelijk een stressvolle gebeurtenis. De vaststelling dat u zich dit niet goed meer herinnert – nadat u geconfronteerd wordt met jullie tegenstrijdige verklaringen hieromtrent – doet vermoeden dat het ophalen van de nieuwe identiteitskaart van N. (...) een triviale gebeurtenis betrof, hetgeen de ernst van de door u verklaarde vrees verder ondermijnt.”

Door in hun verzoekschriften te poneren dat de woning van de moeder van verzoekster de enige plaats was die enigszins iets veiliger was dan hun eigen huis, doen verzoekende partijen geen afbreuk aan de voorgaande motieven, waaruit niet alleen blijkt dat dit erg riskant was, doch ook dat zij daar niet echt een ondergedoken bestaan kenden. Verzoeker verklaarde immers dat hij nog naar de supermarkt en naar de bank ging en verzoekster verklaarde nog dat zij een nieuwe identiteitskaart ging ophalen, terwijl zij die niet nodig had om naar België te reizen. Verzoekende partijen voeren, gelet hierop, niet dienstig aan dat zij zeer sporadisch buiten kwamen en altijd uiterst voorzichtig waren. Waar verzoekende partijen over de tegenstrijdigheid in hun verklaringen over het ophalen van de nieuwe identiteitskaart van verzoekster nog opmerken dat er tijdens het gehoor duidelijk een misverstand is ontstaan en verduidelijken dat verzoeker verzoekster en haar vader met de auto gevoerd heeft om de identiteitskaart op te halen en dat vervolgens verzoekster en haar vader zijn uitgestapt om de identiteitskaart te gaan ophalen, beperken zij zich tot een selectieve herhaling van wat verzoeker eerder tijdens het gehoor voor het CGVS reeds verklaard heeft, zonder evenwel de motieven van de bestreden beslissingen waarin wordt uiteengezet waarom verzoekers verklaringen dat hij het zich allemaal niet goed kon herinneren omdat hij op dat moment zoveel dingen moest doen en dat het mogelijk is dat hij verzoekster naar daar had gebracht, dat zij met haar vader naar het kantoor is gegaan en dat hij haar terug is gaan ophalen niet kunnen worden aanvaard, te weerleggen of te ontkrachten.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

“Uit uw verklaringen voor het CGVS vallen verder geen concrete aanwijzingen af te leiden die er op zouden wijzen dat u na het verlaten van uw ouderlijke woning ooit werd gezocht of dat u nu nog steeds zou worden gezocht door de bendeleden. Immers, zowel uw partner als u verklaren dat jullie, in de periode tussen jullie aankomst in Santa Tecla op 27 augustus 2019 en jullie vertrek naar België op 6 september 2019, geen problemen gekend hebben (CGVS, p. 17 ; CGVS 19/22855, p. 17). Dit is opmerkelijk aangezien de bendeleden op de hoogte waren van de woonplaats van uw schoonmoeder (CGVS, p. 13 ; CGVS 19/22855, p. 14). Ook bevestigen jullie beiden dat er geen bendeleden naar jullie kwamen zoeken of gingen informeren bij jullie familie na jullie vertrek naar België, noch bij familie in Huizucar noch bij familie in Santa Tecla en stellen jullie dat jullie families geen problemen hebben ondervonden omwille van jullie problemen na jullie vertrek naar België (CGVS, p. 15 & 17 ; CGVS

19/22855, p. 17 & 19). Ook dit is opmerkelijk aangezien uit jullie verklaringen naar voren komt dat de bendeleden op de hoogte zijn van zowel de woonplaats van uw familie als van de woonplaats van uw schoonfamilie (CGVS, p. 12 & 13 + CGVS 19/22855, p. 13 & 14). Hieruit kan niet afgeleid worden dat er sprake is van een actuele vrees.”

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door verzoekende partijen aangehaalde feiten en vrees. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen aangehaalde feiten, is de vraag of deze feiten al dan niet zijn ingegeven door politieke motieven *in casu* niet relevant en is het betoog van verzoekende partijen niet dienstig in zoverre zij een band tussen deze feiten en het Verdrag van Genève wensen aan te tonen.

Verder laten verzoekende partijen ook nog de volgende in de eerste bestreden beslissing opgenomen pertinente motieven volledig ongemoeid:

“In verband met de problemen die uw familie 10 jaar geleden met een bende heeft gekend – met name werd uw vader toen van zijn vrijheid beroofd, sloot uw moeder haar zaak, leefden jullie drie maanden opgesloten in huis en vond er een poging om u te ontvoeren op school plaats (CGVS, p. 12), – dient te worden opgemerkt dat u dit zelf niet spontaan aanhaalt als een motief om El Salvador te verlaten (CGVS, p. 11). Bovendien blijkt dat deze problemen zijn geëindigd wanneer de ouders door de politie zijn opgepakt en dat u toen 13 à 14 jaar oud was (CGVS, p. 12).”

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen ook de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus

El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ook deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partijen de door hen voorggehouden bedreiging en afpersing niet aannemelijk maken.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico lopen om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van

Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekende partijen uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de (adjunct-) commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN